

רַחֲמֵי שכאשר צריכים רחמים בעולם, השערות שהן בחינת רחמים כמו הנימין, עומדות ומתחזקות ואז נראית הדיקנא באלו שערות הרחמים, וכל השערות אפילו הקוצין שהן דינים נהפכות וחוזרות לבחינת רחמים. **וְכֹד בַּעֲיֵיא דִינָא, אַתְחִזִּיא דִּיקְנָא בְּאַיִנוֹן שְׁעָרֵי. וְכֹלָא אַתְקִיִּים בְּדִיקְנָא** וכאשר צריך דין בעולם, אז נראית הדיקנא בבחינת דין באלו השערות שהן קוצין, וכל השערות וגם הנימין שהן רחמים חוזרים לבחינת דין, וכל הרחמים והדין שבא לעולם תלוי בדיקנא זו, והכל תלוי לפי מעשיהם של התחתונים כי ז"א כולל רחמים ודין.

וְכֹד אַתְגְּלִיִּיא דִּיקְנָא קְדִישָׁא תְּוֹרָא, כָּל תְּנִי וְכָל תְּנִי מִתְנַהֲרִין וּמִסְתַּחֲיִין וכאשר מתגלה הזקן הקדוש הלבן של א"א ומאיר בזקנו של ז"א, כל אלו השערות של הרחמים וכל אלו השערות של הדין, מאירות ונרחצות דהיינו שנמתקים הדינים ע"י אור הדיקנא דא"א, **כְּמֵאן דְּאַסְתַּחֲי בְּנִהְרָא עֲמִיקָא מְפֹה דְהוּה בֵּיה. וְאַתְקִיִּמוּ כְּלָהוּ בְּרַחֲמֵי** וזה כדמיון הרוחץ בנהר עמוק שיש בו הרבה מים, ויכול לרחוץ עצמו היטיב מכל זוהמה שיש בו, כמו כן שערי דיקנא דז"א נרחצות ונמתקות באור דיקנא דא"א המאיר כמו נהר, **וְלִית דִּינָא אֲשַׁתַּכַּח** ולא נמצא בהן שום דין כי נמתקו מיתוק גדול, **וְכָל תְּנִי תִשְׁעָה כֹּד נִהֲרִין כְּתָדָא, כְּלָהוּ אֲסַתַּחֲיִין בְּרַחֲמֵי** וכל אלו תשעה תיקוני דיקנא דז"א, כאשר הם מאירים יחד מאור דיקנא דא"א, אז כולם נרחצים ברחמים של א"א.

וּבְגִין כִּן אָמַר מֹשֶׁה זְמַנָּא אַחֲרָא, (במדבר יד) יי אַרְךְ אַפִּים

וְרַב חֶסֶד [קג] ומפני שאמרנו שבהארט דיקנא דא"א בדיקנא דו"א חוזרים

כולם לרחמים, אמר משה בפרשת שלח לך בענין המרגלים, את מדות הרחמים פעם אחרת

ה' ארך אפים וכו', שהם ט' תיקוני דיקנא דו"א, וכל זה כדי להמתיק את המדות הללו דו"א.

אור הרשב"י

וגרמו הסתלקות מוחין דאבא, וגם הדיקנא דו"א הנתקנת על ידי מוחין דאבא נסתר בנינה וכל תקונה, לכן הוצרך אז מרעה להזכיר ט' מידות, ט' ת"ד דו"א, ונתכוין להמשיך מוחין דאבא, ולחזור לתקן דיקנא דו"א בט' תקונין שלו, על ידי הארת הח' היוורתית והח' תקונין תתאין שבי"ג ת"ד דא"א, המאירין תדיר בהתמדה בט' ת"ד דו"א, ומש"ה השתא לא אמר משה ואמת, אע"ג דואמת הוא התקון השביעי, והוא בכלל הח' תקונין תתאין המאירין בז"א, אפ"ה לא אמר ואמת, כי אמת לא שייך אלא למעלה בא"א, כמ"ש רבנו (בשער א"א פי"ד) ז"ל גם באופן אחר כי הפנים הם התקון הז' הנקרא, ואמת, והנה הוא כללות פרצוף הפנים עם החוטם, כי שלשה שמות ס"ג יש בפן אחד וגי' שמות ס"ג בפן הב', הרי בנימי' שע"ה, וס"ג א' בחוטם עצמו ופי' ס"ג הוא בני' אמת יע"ש. נמצא כי בז"א שאין בו כי אם ק"ן נהורין, כמו שכתב רבנו ז"ל (בדרוש ו' דר"ה), לא שייך לומר ואמת בז"א, כי בפנים דו"א שהוא תקון הח' שלו, לא יש לו ז' שמות ס"ג, ולא ש"ע נהורין, ותקון הפנים דו"א אינו נקרא אמת, ומשה אמת לא אמר. (יפה שעה).

[קג] ואכתוב לפניך הקדמה מהרב "יפה שעה" ותבין מה שאומר הזוהר הנ"ל. הנה משה רע"ה בפעם ראשונה שהזכיר הי"ג מידות, היה בעת שחטאו ישראל בעגל, ובאותה פעם היה הפגם של ישראל גדול מאד, ולא היה מספיק למתק הדינים על ידי תקון ט' ת"ד דו"א, לכן הוצרך מרעה להזכיר הי"ג מידות דא"א, כדי להמשיכם ולהורידם למטה בז"א, הילכך בפעם ההיא הזכיר כל הי"ג מידות דא"א, כי כולן כאחת כמות שהן למעלה בא"א, המשיכן שיאירו למטה בז"א, כולי האי ואולי. ומשום הכי אמר ואמת בפעם ההיא שהם ת"ד דא"א עצמו. אבל בזמנא תניינא היה בעוון המרגלים, שהוציאו דיבה על הארץ, והוא עוון מוציא שם רע. וכתב רבנו, (בשער רחל ולאה פי"ז) גם נלע"ד ששמעתי כי זהו ענין אומרו זאת תהיה תורת המצורע, כי כל היותו מצורע הוא לסיבת הסתלקות מוחין מצד אבא חכמה הנקרא תורה כנודע יע"ש. וכבר נתבאר והובא לעיל דברי רבנו ז"ל שכתב (בשלהי שער הנסירה) כי הדיקנא דו"א נתקנת אחר שנכנסו בז"א גם מוחין הגדלות דאבא, ועל ידי חכמה דו"א, הנתקנת על ידי מוחין דאבא. הילכך בעוון המרגלים כי הוציאו שם רע,

וְאֵלֹהֵי אֱמֶת לֹא קָאָמַר, מְשֹׁם דְרָזָא דְמַלְחָה, אֵינּוּן תְּשֻׁעָה
מְכִילָן דְנִהְרִין מַעְתִּיק יוֹמִין לְזַעִיר אַפִּין וְהַתְּבוּנָה וְרָאָה שְׂבָאֵלוּ

הט' תיקונים לא אמר מדת "אמת" כמו שאמר בתיקוני דיקנא דא"א, וכל זה בגלל סוד
הדבר הוא, שאותם הט' תיקוני דיקנא דז"א מוארים מ"ג התיקונים דא"א שבפרשת כי תשא,
הכתוב בהם "ואמת" שהוא תיקון השביעי דפנים דא"א המאירים בז"א. **וְכֹד אָמַר**

מֹשֶׁה זְמַנָּא תְּנִינָא, תְּשֻׁעָה תְּקוּנִין אָמַר אמנם כאשר אמר משה
את מדות הרחמים פעם שניה בפרשת שלח לך, אמר אך ורק תשעה תיקונים ולא י"ג.

**וְאֵינְהוּ תְּקוּנֵי דִיקְנָא דְמִשְׁתַּפְּחִי בְזַעִיר אַפִּין, וְנִחְתִּין
מַעְתִּיק יוֹמִין וְנִהְרִין** (דף ק"מ ע"ב) **בֵּיהּ** והם תיקוני דיקנא הנמצאים בז"א

שבהם לא כתוב ואמת, והטעם שהזכיר עתה רבנו תיקונים אלו דז"א, כי יורדים אורות מא"א
מט' תיקוני דיקנא דא"א ומאירים בט' תיקוני דיקנא דז"א, וזו היתה כוונתו של משה. **וְבִגִּין**

**כֹּד אֱמֶת תְּלִייא בְּעַתִּיקָא, וְהִשְׁתָּא לֹא אָמַר מֹשֶׁה
וְאֱמֶת** ומפני שלמדנו שאין מדת אמת בט' תיקוני דיקנא דז"א, כי מדת אמת שייכת רק

בא"א שיש בפנים שלו ש"ע רבוא נהורין, משא"כ בפנים דז"א יש ק"ן נהורין ולכן אינו נקרא
"ואמת", ואם כן מדת אמת תלויה אך ורק בעתיק שהוא א"א, ולכן עתה בפרשת שלח לך

לא אמר משה מדת "אמת", אלא ממשיכים אור מא"א לז"א ואז נשלם לו האור הגדול הזה,

ודע, כי הרב כתב שבעוון חטא העגל שהיה הפגם של ישראל גדול מאד, היה צריך משה
להזכיר י"ג מדות רחמים, אבל בחטא המרגלים הוצרך משה להזכיר רק ט' מדות לתקן מוחץ

דאבא, ולכן עתה לא אמר "ואמת".

שערי רישא דז"א אינם קשים כמו שערי דיקנא דז"א ולא רכים
כמו שערי רישא דא"א אלא ממוצעים ביניהם

תַּאנֵּא, שְׁעָרֵי דְרִישָׁא דְזַעִיר אַפִּין, כְּלָהּוּ קְשִׁישֵׁי, תַּלְיִן
עַל תַּלְיִן וְלֹא שְׁעִיעִין למדנו, ששערות הראש של ז"א כולן

קשות אע"פ שבז"א עצמו כבר אמרנו לעיל שיש מהן רכות, אפ"ה בערך שערי רישא דא"א
כולם קשות, [קד] והן משולשלות ומסולסלות, אגודות אגודות של שערות, שכבות על
שכבות, ואינן חלקות ורכות כמו שערות של א"א. **יְהֵא חֲמִינָא דְתַלְתַּת מוּחֵי**
בְּתַלְתַּת חֲלָלֵי מִשְׁתַּבְּחִין בֵּיהּ, וְנִהְיִין מְמוּחָא סְתִימָא

וראיה לזה שהרי ראינו שיש בז"א ג' מוחין דחב"ד בשלושה חללים שנמצאים בראשו, וכל
חלל מוציא שערות אחרות אחד קוצין ואחד נימין ואחד שערין, וז"ש לעיל והן תלין על
תלין שכבות על שכבות, והן מאירות ממוחא סתימאה דא"א שהוא מוח חכמה על ידי קוצא
דשערי שאחורי רישא דא"א. **וּמְשׁוּם דְמוּחָא דְעַתִּיק יוּמִין, שְׁקִיט**
וְשָׂכִיד בְּחֶמְר טַב עַל הַדְרֵייהּ ומפני שהמוחא סתימאה דא"א הוא שוקט

במקומו כיון הטוב השוקט על שמריו, והגבורה דעתיק שבחכמה דא"א נכנעת ונכפית שם,
שְׁעָרֵי כְּלָהּוּ שְׁעִיעִין, וּמְשִׁיחִין בְּמִשְׁחָא טַב לכן כל השערות
של ראש א"א חלקות ורכות, ומשוחות בשמן הטוב דבחינת חכמה. **וּבְגִין כֶּךָ**

אור הרשב"י

ויהיו קשישין, ובערכם היוצאים ממוחין
דגדלות יהיו יותר רחמים שעיעין, וכאן מיירי
בכללות, שכולם יוצאים בסוד אור חוזר שהוא
בחי' דין, והצד השווה שכלהו קשישי ולא
שעיעין (יפה שעה).

[קד] פירוש אע"ג דלעיל אמר ושערי דרישא
מנהון שעיעין ומנהון קשישין, כבר פירשנו כי
יש שערות היוצאים ממוחין דעיבור, ויש
ממוחין דיניקה, ויש ממוחין דגדלות,
שהיוצאים ממוחין דעיבור בודאי יהיו יותר דין

הלימוד היומי